

DOMOWE TRIDUUM PASCHALNE

A.D. 2020

Tytuł: "Domowe Triduum Paschalne"

Nad całością czuwała: Diecezjalna Diakonia Modlitwy - Kraków
Ruchu Światło-Życie Archidiecezji Krakowskiej

Redakcja: ks. Artur Głąb, Agata Grzybek

Rozważania do Namiotu Spotkania: Monika Ziółkowska, Alicja Czaja, Jolanta Białek, Marcelina Koncewicz

Skład: Alicja Czaja

Projekt okładki: Katarzyna Nowicka

Współpraca: Joanna Maj, Igor Szumny

Do użytku własnego, domowego.

Kraków, 2020

Słowo wstępu

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus,

zbliżamy się do najważniejszych dni w naszym życiu. Katechizm Kościoła Katolickiego określa ten czas jakby wychodzeniem od źródła światła, które wypełnia cały rok liturgiczny. W tym roku, przez wzgląd na pandemię Koronawirusa, zostaniemy w naszych domach, by w naszych rodzinach przeżywać ten święty czas.

Diecezjalna Diakonia Modlitwy przy współpracy z innymi diakoniami naszego Ruchu Światło – Życie stworzyła materiały pomocne w wędrówce przez te kolejne dni Męki, Śmierci i Zmartwychwstania naszego Pana Jezusa Chrystusa. W tej publikacji zawarte są materiały pomocne w naszej codziennej, indywidualnej modlitwie jak również wspólnotowej. Materiały te można również dostosowywać do potrzeb każdej rodziny i wspólnoty.

Pragniemy, także zostawić Wam pewne wskazówki, odnośniki, jak również pewne dzieła książkowo - filmowe pomocne w przygotowaniu do czasu Triduum Paschalnego.

Życzymy Wam przeżycia tego czasu jako swoistych rekolekcji.

Spis treści

1. Triduum kulturalnie.....	4
2. Wielki Czwartek - Namiot Spotkania.....	5
3. Agapa Wielkoczwartkowa.....	5
4. Forma uroczysta.....	5
5. "Tyś w Wieczerniku"	6
6. Ostatnia wieczerza.....	7
7. "Gdzie miłość wzajemna i dobroć"	8
8. Wieczerza.....	9
9. Kwestia Wielkoczwartkowa, jałmużna.....	9
10. Modlitwa końcowa.....	10
11. "Ach mój Jezu"	11
12. Wielki Piątek - Namiot Spotkania.....	12
13. Dzień zbawczej męki i śmierci Jezusa.....	12
14. Adoracja krzyża.....	13
15. Forma uroczysta.....	13
16. "Ludu mój ludu"	14
17. Wielka Sobota.....	15
18. Namiot Spotkania - Wielka Sobota.....	15
19. Wielkanoc.....	15
20. Namiot Spotkania - Wielkanoc.....	16
21. Pięćdziesiąt dni radości paschalnej.....	16
22. Bibliografia.....	17

Triduum kulturalnie

Zbliża się okres Triduum Paschalnego. Jest to jedno z najważniejszych okresów w roku liturgicznym. Warto przygotować się w ciągu tych ostatnich kilku dni do przeżywania tego świętego okresu liturgicznego. Poniższa lista zawiera pozycje książkowe i filmowe oraz artykuły z którymi warto się zapoznać w celu głębszego przeżycia Triduum Paschalnego.

1. „Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i stara szafa” C. S. Lewis (reż. Andrew Adamson) - jest to pozycja pożyteczna zwłaszcza dla dzieci, chociaż jest też bardzo wartościowa dla osób dorosłych. Jest dostępna w wersji zarówno filmowej jak i książkowej. Autor opowiada historię „co by było gdyby...”. W sposób alegoryczny odnosi się do prawd wiary i życia Jezusa obrazując całą historię zbawienia w świecie fantastycznym (wyżej wymieniona pozycja nawiązuje głównie do życia Jezusa i do Ewangelii, pozostałe 6 tomów tej historii nawiązuje do innych momentów historii zbawienia).
2. „Pasja” reż. Mel Gibson – film ukazuje działalność i ostatnie godziny życia Jezusa. Odbił się on dużym echem w świecie filmowym z powodu dużej realności scen męki Jezusa. Film nie jest odpowiedni dla dzieci gdyż ukazuje w sposób bardzo brutalny ostatnie chwile życia Jezusa.
3. „Chata” reż. Stuart Hazeldine – film porusza tematy relacji Boga i człowieka oraz zła w świecie. Bohater przeżywa duże trudności duchowe spowodowane utratą dziecka. Pewnego dnia otrzymuje list „Czekam na Ciebie w chacie w weekend. Twój ojciec.”. Bohater trafia do wspomnianej wcześniej chaty i spędza cały weekend z Bogiem, który tłumaczy mu w sposób bardzo przystępny najważniejsze prawdy wiary.
4. „Sprawa Chrystusa” Lee Strobel (reż. Jon Gunn) – jest dostępna zarówno wersja książkowa jak i filmowa tej historii opartej na życiu jej autora. Lee Strobel jako ateista i dziennikarz zaczyna badać Biblię pod kątem faktów i sprzeczności. Przedstawia fakty związane z historią Jezusa pod kątem naukowym i historycznym poparte wypowiedziami naukowców.
5. „Biblia” reż. Crispin Rebece, Tony Mitchell, Christopher Spencer - serial ten opowiada całą historię biblijną. Jest to bardzo przystępna forma do przypomnienia sobie najważniejszych historii biblijnych (kontynuacją tej produkcji jest serial „A.D. Kingdom and Empire”, który opowiada historię pierwszych apostołów opisaną w Dziejach apostoelskich i listach).
6. „Syn Boży” reż. Christopher Spencer - jest kinową wersją częścią serialu „Biblia” dotyczącą życia Jezusa i jego działalności.
7. „Marcelino, chleb i wino” José María Sánchez Silva (reż. Ladislao Vajda) – jest dostępna zarówno książka jak i film opowiadający tą historię. Opowiada historię chłopca który został znaleziony przed bramą klasztoru i wychowany przez mnichów. Chłopiec znajduje sobie przyjaciela – figurkę Jezusa ukrzyżowanego znaną na strychu. Chłopiec każdego dnia przynosi mu chleb i wino. Ta pozycja jest odpowiednia zarówno dla dzieci, jak i dla dorosłych.

WIELKI CZWARTEK

Namiot Spotkania

J 13, 1 - 15

Uświadom sobie, że Chrystus pragnie w tej twojej modlitwie wejść do Wieczernika twojego serca. Zdaj sobie sprawę z Jego obecności, z Jego pragnienia spożycia tej Paschy z Tobą, pobycia z Tobą tak, jak z Apostołami. Pozwól sobie doświadczyć tej Tajemnicy: Chrystus klęka przed tobą, by umyć Ci nogi. Klęka przed tobą, by obmyć Cię w łasce! Przed tobą takim, jakim jesteś, przed tobą tu i teraz, w tej chwili modlitwy! Rozumiesz? Zatrzymaj się nad tajemnicą Chrystusa klęczącego przed tobą, proszącego, byś dał Mu umyć Ci nogi. Adoruj Go, Pana tak gorąco pragnącego twojej świętości... Nie spiesz się, nie szukaj wniosków, ale zachwyć się tym momentem i uwielbiaj Chrystusa.

A teraz idź i ty, klękać przed człowiekiem, jak klęka twój Mistrz przed tobą!

AGAPA WIELKOCZWARTEKOWA

Wieczór Wielkiego Czwartku jest świętem szczególnego rodzaju. Przeżycia religijne, które miały miejsce w Liturgii, w której uczestniczyliśmy on-line przenoszone i kontynuowane są w gronie rodziny przy stole, w czasie tzw. agapy wielkoczwartkowej. Dlatego przed rozpoczęciem udziału w Liturgii Wielkiego Czwartku, przygotowujemy nasz dom na kształt "Wieczernika". Stół nakrywamy białym obrusem. Na nim umieszczamy świecę, jako znak obecności Chrystusa we wspólnocie naszej rodziny. Dobrze też wcześniej przygotować potrawy do spożycia.

FORMA UROCZYSTA

Po udziale w Liturgii wszyscy członkowie rodziny gromadzą się wokół nakrytego stołu do wieczerzy. Obrzęd możemy rozpocząć od śpiewu poniższej pieśni, w czasie którego zapala się świecę umieszczoną na stole.

Pieśń "Tyś w Wieczerniku"

https://www.youtube.com/watch?v=vcJJbXMF_n4

Tyś w wieczniku

sł.: ks. Ireneusz Pawlak, mel: Negro Spiritual

F B F Dm

1. Tyś w wie - czer - ni - ku chle - bem się stał,
2. Po - ży - wać chce - my Cia - ło Twe

F B C

Tyś nam Krew swo - ją dał, -
Krew Two - ją chce - my pić,

F B A Dm

Ty chcia - leś z nami je - dno być, je -
W mi - ło - ści sple - tać ser - ca swe, Na

F C F

dne - go Oj - ca czcić! Wieć
wie - ki z To - bą żyć!

Am F Am C

po - łącz wszy - stkich w jedno cia - ło Pa - nie nasz! Wlej

Am F C F

w serca lu - dzi mi - łość trwa - łą, Bo - że nasz!

<http://www.nuty.religijne.org>

Po odśpiewaniu pieśni ojciec bez wstępnych słów powoli i z namaszczeniem czyta słowa z Ewangelii wg. św. Jana (J 13,1-15) - zaleca się czytać z Pisma Świętego.

OSTATNIA WIECZERZA

Miłość i pokora Syna Bożego

“Było to przed Świętem Paschy. Jezus wiedząc, że nadeszła Jego godzina przejścia z tego świata do Ojca umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował. W czasie wieczerzy, gdy diabeł już nakłonił serce Judasza Iskarioty syna Szymona, aby Go wydać, wiedząc, że Ojciec dał Mu wszystko w ręce oraz że od Boga wyszedł i do Boga idzie, wstał od wieczerzy i złożył szaty. A wzięwszy prześcieradło nim się przepasał. Potem nalał wody do miednicy. I zaczął umywać uczniom nogi i ocierać prześcieradłem, którym był przepasany. Podszedł więc do Szymona Piotra, a on rzekł do Niego: «Panie, Ty chcesz mi umyć nogi?» Jezus mu odpowiedział: «Tego, co Ja czynię, ty teraz nie rozumiesz, ale później będziesz to wiedział». Rzekł do Niego Piotr: «Nie, nigdy mi nie będziesz nóg umywał». Odpowiedział mu Jezus: «Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną». Rzekł do Niego Szymon Piotr: «Panie, nie tylko nogi moje, ale i ręce, i głowę!». Powiedział do niego Jezus: «Wykąpany potrzebuje tylko nogi sobie umyć, bo cały jest czysty. I wy jesteście czyści, ale nie wszyscy». Wiedział bowiem, kto Go wyda, dlatego powiedział: «Nie wszyscy jesteście czyści». A kiedy im umył nogi, przywdział szaty i znów zajął miejsce przy stole, rzekł do nich: «Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? Wy Mnie nazywacie "Nauczycielem" i "Panem" i dobrze mówicie, bo nim jestem. Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście powinni sobie nawzajem umywać nogi. Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem.”

Pieśń “Gdzie miłość wzajemna i dobroć” (nuty i tekst na kolejnej stronie)

<https://www.youtube.com/watch?v=WLMsrMRTWCQ>

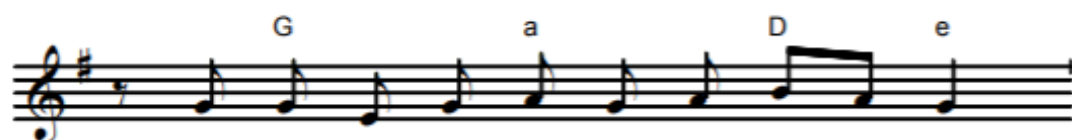
Po odśpiewaniu pieśni ojciec następującą modlitwą błogostawi stół:

Ojciec: Panie Jezu Chryste pobłogosław naszą rodzinę zgromadzoną w Twoje imię w ten niezwykle wieczór, kiedy gromadziłeś się wraz ze swoimi uczniami na wieczerzy, ustanawiając Eucharystię, z której czerpiemy siłę i w której spotykamy się z Tobą. Prosimy pobłogosław ten posiłek, naucz nas szacunku do jedzenia, pobłogosław również tych, którzy go przygotowali i spraw, abyśmy miłowali się wzajemnie, tak jak Ty nas umiłowałeś, byśmy prawdziwie byli Twoimi uczniami.

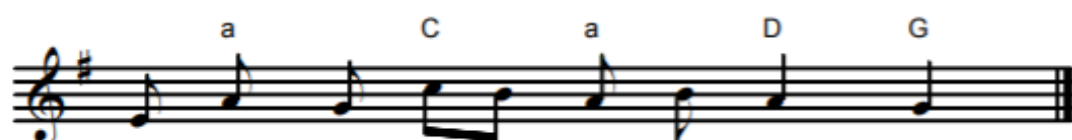
Który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków.

Wszyscy: Amen

Gdzie miłość wzajemna

Gdzie mi - łość wza - je - mna i do - broć,

tam zna - jdziesz Bo - ga ży - we - go.

1. W jedno nas tu zgromadziła mi - łość Chry - stu - sa:

2. Z po - ko - rą szcze - rą mi - - - łu - jmy Bo - ga,

3. Sko - ro się wszy - scy tu . . . gro - ma - dzi - my,

4. Niech u - sta - ną wszystkie gnie - wy i spo - ry,

We - se - lmy się w Nim . . . i ra - du - jmy!

Z czy - ste - go se - rca mi - łu - jmy się na - wza - jem.

Strze - żmy się tego, co . . . nas ro - zdzie - la.

A po - łoś - dku nas niech . . . bę - dzie Chry - stus.

MSZA ŚWIĘTA
PIEŚNI
WIARA / SIGISMUNDUS

WIECZERZA

Wszyscy członkowie rodziny zasiadają i z radością spożywają przygotowaną wcześniej wieczerzę. Podczas posiłku można odtwarzać religijną muzykę poważną. W tym dniu Ojciec rodziny służy wszystkim (podając posiłek, odnosząc puste talerze) i dba o radosny nastrój. Po zakończeniu wieczerzy na stole zostaje tylko zapalona wciąż świeca. Wszyscy wstają i w modlitwie spontanicznej dziękują (za spożyte dary - dziękuję Ci Panie, wszyscy odpowiadają: dziękujemy Ci Panie; za radość - dziękuję Ci Panie; za naszą rodzinę; za talent kulinarny Mamy; za...) po czym modlitwie przewodniczy matka.

Matka: Panie Jezu Chryste, umiłowany Synu Ojca. Ty ukazałeś nam miłość swojego Ojca do całego stworzenia. Prosimy cię, abyś przez wzgląd na tę miłość zabierał wszystko co oddala nas od Miłosiernego Ojca i stwórz w nas serce zdolne kochać wszystkich braci.

Wszyscy: Amen

KWESTA WIELKOCZWARTKOWA, JAŁMUŻNA

Każdy członek rodziny, tak rodzice, jak i dzieci, ze swoich osobistych oszczędności składają dobrowolną ofiarę (można tę zbiórkę zorganizować także w sposób internetowy), wyrażając w ten sposób wolność od przywiązania do pieniądza i dóbr materialnych. Zebrane pieniądze można przekazać przelewem on-line dla potrzebujących: bezdomnych, sióstr nazaretanek, głodnych lub na konto szpitali, które potrzebują dodatkowych funduszy na zakup masek, strojów dla lekarzy lub potrzebnego sprzętu.

Po zakończeniu zbiórki wszyscy siadają i w skupieniu, przy zapalonej wciąż świecy, słuchają modlitwy arcykapłańskiej Chrystusa, Ewangelia wg. św. Jana: J 17, 1-26 (odczytać ją może każdy członek rodziny, w pozycji stojącej, zaleca się, aby każdy indywidualnie rozważył Słowo Boże w ciszy).

MODLITWA ARCYKAPŁAŃSKA CHRYSTUSA

W obliczu dokonanego dzieła

“To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: «Ojcze, nadeszła godzina. Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś

do wykonania. A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u Ciebie pierwaj, zanim świat powstał.

Prośba za uczniów

Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje. Teraz poznali, że wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi od Ciebie. Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem, a oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał. Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi. Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem otoczony chwałą. Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na świecie, a Ja idę do Ciebie. Ojcze Święty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak My stanowili jedno. Dopóki z nimi byłem, zachowywałem ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, i ustrzegłem ich, a nikt z nich nie zginął z wyjątkiem syna zatracenia, aby się spełniło Pismo. Ale teraz idę do Ciebie i tak mówię, będąc jeszcze na świecie, aby moją radość mieli w sobie w całej pełni. Ja im przekazałem Twoje słowo, a świat ich znienawidził za to, że nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Nie proszę, abyś ich zabrał ze świata, ale byś ich ustrzegł od złego. Oni nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Uświęć ich w prawdzie. Słowo Twoje jest prawdą. Jak Ty Mnie posłałeś na świat, tak i Ja ich na świat posłałem. A za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie.

Prośba za przyszły Kościół

Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespólili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś. Ojcze, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowałeś Mnie przed założeniem świata. Ojcze sprawiedliwy! Świat Ciebie nie poznał, lecz Ja Ciebie poznałem i oni poznali, żeś Ty Mnie posłał. Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich».

MODLITWA KOŃCOWA

Matka: Panie Jezu Ty jesteś najlepszym przyjacielem. Byłeś nim dla swych uczniów, dzieliłeś z nimi wszystkie radości i smutki. Byłeś ich Panem i Mistrzem, a stałeś się ich Sługą: umyłeś im nogi. Pokazując nam istotę prawdziwej miłości - służby. Za nich i za nas wszystkich poszedłeś na śmierć. Naucz nas, co znaczy prawdziwa przyjaźń z Tobą, ale i z drugim człowiekiem, co to znaczy prawdziwie kochać. Spraw, byśmy w naszej rodzinie i z naszymi braćmi i siostrami w wierze, trwali w prawdziwej miłości i jedności. Byśmy mieli jedno serce i jedną duszę, i byśmy wszyscy żyli w Twoim pokoju i Twej obecności. Amen

Wszyscy: Amen

Możemy zakończyć śpiewem pieśni: **“Ach, mój Jezu”**:

<https://www.youtube.com/watch?v=p4w7DboFzXA>

Ach, mój Jezu

nieznany

1. Ach, mój Je - zu jak Ty klę - czysz w Ogrój - cu za - krwa-wio - ny!
2. Ach, mój Je - zu ja - keś sro - dze Do słu - pa przy - wią - za - ny,
3. Ach, mój Je - zu co za bo - leść Cier - pisz w ostrej ko - ro - nie,

5 Tam Cię A - niół w smu - tku cie - szył, skąd był świat po - cie - szo - ny.
Za tak cię - żkie grze - chy na - sze O - kru - tnie bi - czo - wa - ny.
Twarz naj - świę - tsza za - krwa-wio - na, Gło - wa wszy - stka w Krwi to - nie.

9 Przyjdź mój Je - zu, przyjdź mój Je - zu, przyjdź mój Je - zu po - ciesz mnie,

13 bo Cię ko - cham ser - de - cznie.

Po zakończonym obrzędzie dobrze, żeby wszyscy członkowie rodziny zachowywali powagę. Należy wytłumaczyć najmłodszym członkom rodziny sens zachowywania powagi. Taki nastrój niech towarzyszy nam w ciągu najbliższych dni Domowego Triduum Paschalnego.

WIELKI PIĄTEK

“Dla nas Chrystus stał się posłusznym aż do śmierci, a była to śmierć krzyżowa. Dlatego Bóg wywyższył Go ponad wszystko i dał Mu imię, które jest ponad wszelkie imię.”

/Flp 2, 8-9/

Namiot Spotkania

J 18, 1 - 19, 42

Jezus wiedział o wszystkim, wiedział, co go czeka, wiedział, że to ten czas. Jak się z tym czuł? Wyrok przecież był tak blisko, właściwie była to tylko formalność. Jezus przyznaje się do tego, co robił, gdzie i dlaczego. Myślimy sobie - to nie było nic złego, nikogo nie skrzywdził, nie miał złych intencji... Dlaczego spotyka Go takie poniżenie, w czym On zawinił, że został nazwany złoczyńcą? “Tak jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie.” O jakiej prawdzie mowa? Czym była ta prawda? Jakie były jej skutki? Nie uwolniono Go, nie chciano Go zrozumieć, po prostu Go nie chciano, każde Jego słowo, było tym złym. Dlaczego tam Go traktowano, nie można było dopatrzyć się w nim winy, więc dlaczego?! Czemu tyle cierpiało? Czemu niewinny człowiek był skazany na takie cierpienie? Niósł krzyż na którym miał umrzeć, szedł na miejsce, na którym miał umrzeć, nie zawrócił, nie cofnął się - czy było Mu już wszystko jedno? “Dokonało się!” Umarł, oddał ducha - co teraz? Po miesiącu zapomnimy o człowieku? Nie on pierwszy, nie ostatni przecież umarł prawda? “Stało się to bowiem, aby się wypełniło Pismo.”

DZIEŃ ZBAWCZEJ MĘKI I ŚMIERCI JEZUSA

Dzień męki i śmierci Chrystusa na krzyżu. Dzień modlitewnej ciszy, ale nie żałoby. Stajemy w tym dniu pod Krzyżem Jezusa, stajemy wobec milczenia Boga, który “stał się posłusznym aż do śmierci i to śmierci krzyżowej.” /Flp 2,8/ Przeżycie liturgii Wielkiego Piątku wyciska na naszej duszy znak ucznia Chrystusowego i umacnia miłość ku naszemu Odkupicielowi. W kościołach odprawiane są nabożeństwa Drogi Krzyżowej, w godzinach natomiast wieczornych gromadzą się bardzo licznie wierni, aby brać udział w specjalnej liturgii wielkopiątkowej. Składa się ona z procesji, leżenia krzyżem przed obnażonym ołtarzem, liturgii

Słowa i rozszerzonej modlitwy powszechnej. Drugą część tej liturgii stanowi uroczysta adoracja krzyża, a trzecią Komunia św. kapłana celebrującego i wiernych. Jest to jedyny dzień w roku, w którym nie odprawia się Mszy świętej.

Na zakończenie liturgii kapłan uroczyście przenosi Najświętszy Sakrament do tzw. "Grobu Pańskiego", gdzie wierni będą przybywać na adorację i będą trwać na modlitwie aż do Mszy rezurekcyjnej.

W naszej tradycji polskiej Wielki Piątek był przeżywany w rodzinach w sposób specyficzny. W dniu tym wszyscy zachowują wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post ścisły. Wielu podejmuje dodatkowe umartwienia, jak choćby to, że nie przyjmują żadnych napojów przez cały dzień, ponieważ Chrystus wisząc na krzyżu cierpiał pragnienie i wołał "Pragnę", "a gdy podano Mu napój, nie chciał pić." W wielu domach nie słucha się muzyki rozrywkowej, nie ogląda się też programów telewizyjnych. Dawniej na znak smutku zasłaniany lustra w mieszkaniu.

ADORACJA KRZYŻA

Obecnie w naszych domach również starajmy się dzień ten przeżyć jak uczniowie Ukrzyżowanego Mistrza. W mieszkaniu powinien być wyeksponowany w szczególny sposób krzyż. Najlepiej umieścić go na stole na białej serwecie. O godzinie piętnastej, godzinie śmierci Chrystusa, zapalamy obok krzyża przynajmniej jedną świecę. Niech pali się ona przez cały czas naszego pobytu w mieszkaniu. Możemy również odtwarzać muzykę poważną o motywach pasyjnych.

Pieśń "Ludu mój ludu"

https://www.youtube.com/watch?v=orZo6JesM_E

Ludu mój, ludu

sł.: Mszał Rzymski 1986, mel.: XVIII w.

Melodia 1

Lu - du mój, lu - du, có - żem ci u - czy - nił?

W czym - mem za - smu - cił, a - lbo w czym za - wi - nił?

1.Jam cię wy - zwo - lił z mo - cy Fa - ra - o - na, a tyś przy - rzą - dził
 2.Jam cię wpro - wa - dził w kraj mio - dem pły - ną - cy, Tyś Mi zgo - to - wał
 3.Jam cię - bie szcze - pił, win - ni - co wy - bra - na, A tyś Mnie o - ctem
 4.Jam dla cię spu - szczał na E - gipt ka - ra - nie, A tyś Mnie wy - dał
 5.Jam cię wy - wy - ższył mię - dzy na - ro - da - mi, Tyś Mnie na krzy - żu

krzyż na me ra - mio - na.
 śmier - ci znak hań - bią - cy.
 po - ił swe go Pa - na.
 na u - bi - czo - wa - nie.
 pod - wyż - szył z ło - tra - mi.

WIELKA SOBOTA

To czas oczekiwania na Zmartwychwstanie Pana. Zadbajmy o atmosferę zadumy i ciszę w naszym domu, rozmowy ograniczmy do minimum. Przygotowujmy świąteczne posiłki, wypełniamy obowiązki domowe, jednak w atmosferze wyciszenia i oczekiwania.

Namiot Spotkania

Mt 28, 1 - 10

Pierwszy dzień tygodnia i wyjście do grobu. Brak nadziei. Na pewno kochały Jezusa: chcą odwiedzić grób, oddać ostatnią posługę, ale nie ma w nich nadziei.

Czy Ty masz nadzieję? Zamknięty w domu, słysząc jak rośnie liczba chorych, jak wszyscy wieszczą krach gospodarczy... czy masz wciąż nadzieję? Teraz, gdy zatrzęsł się nasz świat, czy drżysz o swój los i martwisz się jak strażnicy? A przecież to do nas, do Ciebie, Anioł Pański mówi: "Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego." Czy naprawdę Go szukasz? Teraz, w tym czasie, kiedy nie możesz nawet pójść na Mszę Świętą do kościoła, kiedy, może pierwszy raz w życiu nie pójdziesz na liturgię Wigilii Paschalnej, nie będziesz na Rezurekcji... Czy wciąż z pełnym zaangażowaniem szukasz Jezusa? W swoim domu, gdzie utknąłeś z rodzicami i rodzeństwem, w swojej samotności, gdy utknąłeś z dala od rodziny, w swoim zaangażowaniu, by pomóc innym przetrwać... Czy wszędzie tam szukasz Jezusa? Sam Jezus powtarza: "Nie bójcie się!" i posyła. Komu oznajmisz Jego wiadomość?

WIELKANOC

"Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: <Pokój wam!> A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrawszy Pana."

/J 20, 19-21/

Namiet Spotkania

J 20, 1 - 9

Pusty grób jest znakiem zmartwychwstania Chrystusa. Przez Wielki Post przygotowywaliśmy się do tego, by i nasze groby - to, z czego chcielibyśmy zostać wyzwoleni w naszym życiu - były puste. Dziś nadszedł dzień, kiedy możemy zobaczyć, że tego, co było przyczyną naszej duchowej śmierci, już nie ma. Dzisiejszy dzień ma być okazją do świętowania wolności, mimo zewnętrznych okoliczności, które nie sprzyjają poczuciu wyzwolenia. Prawdziwą niewolą jest grzech, pokonany przez Chrystusa w tajemnicy Jego zmartwychwstania. Piotr biegł do grobu mimo, że parę dni wcześniej zaparł się Jezusa. Upadek nie sprawił, że załamał się i zamknął na Bożą łaskę. Biegł ponieważ miał nadzieję, która sprawiła, że zaufał świadectwu Marii Magdaleny. Tajemnicy zmartwychwstania nie odkrywał jednak sam, był z nim drugi uczeń. I my jesteśmy wezwani do tego, by Pamiątkę Wielkiej Nocy przeżywać wspólnie z innymi. Niech fizyczne oddalenie nie stanie się przeszkodą, by dzielić się z tymi, których kochamy, radością przyniesioną przez wstającego z grobu Chrystusa.

Dzisiejszy Namiet Spotkania stawia przed nami pytanie: czy potrafię z radością biec do grobu Chrystusa, by przekonać się, że jest on pusty? Czy nie poddaje się zniechęceniu i zwątpieniu? Czy modłę się, by moja grzeszność nie przysłoniła mi ogromnego daru, jakim obdarzył mnie Bóg - obietnicą życia wiecznego?

PIĘĆDZIESIĄT DNI RADOŚCI PASCHALNEJ

Okres Wielkanocny rozpoczyna się Wigilią Wielkanocną, która równocześnie kończy okres czterdziestodniowego przygotowania Paschy, czyli Wielki Post. Czas wielkanocnej radości trwa w liturgii 50 dni i kończy się niedzielą Zesłania Ducha Świętego. W 40. dniu (czwartek) obchodzimy uroczystość Wniebowstąpienia Pana Jezusa, co jest zgodne z historycznym faktem tego wydarzenia ewangelicznego.

Okres Wielkanocny ma być obchodzony jako jedna "Wielka Niedziela" i dlatego każda z siedmiu niedziel tego okresu nosi nazwę "Niedziela Wielkanocna", a nie jak dotychczas "po Wielkanocy". Jest to jakby jeden "Wielki Dzień" rozłożony na siedem radosnych niedziel "dzień, który uczynił Pan" /Ps 119, 24/. Mamy się wszyscy radować w nim i weselić. Trwa w tym okresie "ten Jeden Dzień, który uczynił Pan, Dzień, który jest dziełem Bożej mocy objawionej w Zmartwychwstaniu Chrystusa. Zmartwychwstanie jest początkiem nowego Życia i nowego Czasu. Jest początkiem nowego Człowieka i nowego Świata." /Jan Paweł II/. Ostatnich dziewięć dni Okresu Wielkanocnego zmienia nieco swój charakter. Rozbrzmiewa w nich wołanie uczniów Chrystusa o przyjście Ducha Świętego, by zstąpił i odnowił oblicze "ziemi, tej ziemi", na której żyjemy.

Bibliografia

Materiał powstał w oparciu i przy pomocy źródeł:

Tekst w oparciu o "Rytuał rodzinny

autor: bp Józef Wysocki

wydawca: Wydawnictwo Duszpasterstwa Rolników

Włocławek, 2003

Nutowy zapis pieśni:

- www.nuty.religijne.org
- https://liturgia.wiara.pl/files/old/liturgia.wiara.pl/elementy/spiewnik_pdp/gdzie_mi_osc_wzajemna.pdf

Linki do odtworzenia pieśni:

1) "Tyś w Wieczerniku"

https://www.youtube.com/watch?v=vcJJbXMF_n4

2) "Gdzie miłość wzajemna i dobroć"

<https://www.youtube.com/watch?v=WLMsrMRTWCQ>

3) "Ach, mój Jezu"

<https://www.youtube.com/watch?v=p4w7DboFzXA>

4) Ludu mój ludu

https://www.youtube.com/watch?v=orZo6JesM_E